

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ МЕМОРАНДУМА О РАЗУМЕВАЊУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ АРАПСКЕ РЕПУБЛИКЕ ЕГИПАТ О ВЕТЕРИНАРСКОЈ САРАДЊИ

Члан 1.

Потврђује се Меморандум о разумевању између Владе Републике Србије и Владе Арапске Републике Египат о ветеринарској сарадњи, сачињен 28. маја 2010. године у Београду, у оригиналу на српском, арапском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Меморандума о разумевању између Владе Републике Србије и Владе Арапске Републике Египат о ветеринарској сарадњи у оригиналу на српском језику гласи:

**Меморандум о разумевању
између
Владе Републике Србије
и
Владе Арапске Републике Египат
о ветеринарској сарадњи**

Влада Републике Србије и Влада Арапске Републике Египат (у даљем тексту:
Уговорне стране);

у жељи да олакшају промет животиња и производа животињског порекла и да истовремено заштите територије од уношења егзотичних агенаса заразних болести животиња и зооноза које би могле да представљају претњу по економију и јавно здравље две државе, као и да унапреде сарадњу у области ветерине,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Надлежни органи одговорни за примену овог меморандума су:

- 1) за српску страну: Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, Управа за ветерину,
- 2) за египатску страну: Министарство пољопривреде, мелиорације земљишта, Генерална организација за пружање ветеринарских услуга, Центар за истраживања у пољопривреди.

Члан 2.

Уговорне стране ће сарађивати у области извоза, увоза и провоза животиња и производа животињског порекла поштујући санитарне мере земље увознице које су дефинисане у ветеринарским уверењима.

Члан 3.

Надлежни органи држава Уговорних страна:

- 1) размењиваће информације о ветеринарско санитарним условима за извоз, увоз и провоз животиња и њихових производа;
- 2) размењиваће месечне извештаје о стању заразних болести животиња на њиховим територијама, која подлежу обавезном пријављивању, наводећи називе места, ознаке и имена епизоотиолошког и епидемиолошког региона;
- 3) у писаној форми у року од 24 часа узајамно се обавештавати о појави заразних болести животиња у складу са Здравственим кодом за копнене животиње Светске организације за здравље животиња (ОИЕ), као и о току болести, а при појави слинаке и шапа, навести тип вируса, извор болести, карактер болести и предузете мере за њихово спречевање и сужбијање.

Члан 4.

Уговорне стране ће унапређивати сарадњу кроз следеће активности:

- 1) припрему сертификата и санитарних уредби за производе и нус производе животињског порекла које ће бити предмет извоза, односно увоза две земље;
- 2) заједничко припремање планова којима се спречава појава болести, односно врши контрола болести које представљају претњу за обе земље;

3) размену најновијих планова за узорковање резидуа и поспешивање сарадње међу научним институцијама које се баве истраживањем болести животиња и система ветеринарско-санитарне контроле прехрамбених производа животињског порекла, као и сарадње између дијагностичких и аналитичких лабораторија;

4) међусобну понуду помоћи у производњи и набавци средстава за превенцију болести и лечење животиња;

5) поспешивање сарадње између надлежних органа у области ветерине и размене експерата у области ветерине у циљу упознавања са активностима ветеринарске службе државе друге Уговорне стране када је реч о статусу објекта за извоз, здравља животиња и ветеринарског информационог система.

Члан 5.

Уколико се на граничном прелазу или у одредишту утврди да пошиљка не задовољава ветеринарско-санитарне услове из сертификата, надлежни орган државе Уговорне стране, на чијој територији је утврђен недостатак, одмах ће о томе обавестити надлежни орган државе друге Уговорне стране и предузети мере у складу са својим националним прописима.

Члан 6.

Ако се на територији државе једне од Уговорних страна утврди нека од заразних болести животиња, надлежни орган државе друге Уговорне стране може да ограничи или забрани увоз и провоз пошиљака животиња које припадају врсти пријемчивој на ту заразу, са подручја на коме се зараза појавила или са целе територије државе стране.

Ограничавање и забрана увоза и провоза може се применити уз исте услове и на остале пошиљке којима се може преносити болест.

Члан 7.

Спорови настали применом овог меморандума решаваће се преко представника надлежних органа држава Уговорних страна.

Члан 8.

Овај меморандум се може допуњавати и/или мењати уз писани пристанак Уговорних страна. Измене и допуне ступају на снагу у складу са чланом 10. овог меморандума.

Члан 9.

Овај меморандум не утиче на права и обавезе Уговорних страна које произистичу из међународних споразума чије су оне потписнице.

Члан 10.

Овај меморандум се привремено примењује од дана потписивања и ступа на снагу тридесетог (30) дана од датума примања последњег писаног обавештења којим се Уговорне стране дипломатским путем међусобно обавештавају, да су испуњени услови предвиђени националним закондавством за ступање на снагу овог меморандума.

Овај меморандум се закључује на период од пет (5) година, и његова примена се прећутно продужава за период од годину дана, све док га било која од

Уговорних страна не откаже, у писменој форми, дипломатским путем, најкасније шест (6) месеци унапред пре истека периода у коме се примењује.

Сачињено у Београду, дана 28. маја 2010. године, у два оригинала, сваки на српском, арапском и енглеском језику, при чему су сви текстови једнако веродостојни. У случају неслагања у тумачењу споразума, енглески текст ће бити меродаван.

**За
Владу Републике Србије**

**др Саша Драгин, с.р.
министар пољопривреде,
шумарства и водопривреде**

**За
Владу Арапске Републике Египат**

**Фајза Абулнага, с.р.
министр за међународну сарадњу**

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.